

A kötet 15 tanulmányából az első általános körkép az ezredforduló környéki hazai oktatás szintjeiről, fontosabb jellemzőiről. Rámutat: oktatásunk sokáig hitt kiváló minősége mítosz csupán. A módszerek, a tananyagok problémái mellett a legnagyobb gond a pedagógusok képzése, foglalkoztatása, a keresetek szintje, az alacsony motiváció, és presztízs. Ha a 21. század magyar oktatáspolitikája a minőség felé akar mozdulni, annak alapvető tényezője a pedagógus.

Három írás szól a közoktatásról, kritikus elemzését adva annak. Sok tekintetben ehhez a csokorhoz tartozik a „Budapesti oktatási anziksz” is, amely a főváros oktatási ellátottságát és néhány regionális oktatási jellemzőjét mutatja be, és „A válasz az e-learning – de mi volt kérdés?” című írás is. Ez egy szkeptikus elemzése a számítógéptől és az internetről sokak által remélt oktatási forradalomnak. Konklúziója: az e-learningnek annál nagyobb szerep juthat egy-egy oktatási szinten, minél nagyobb ott az önálló tanulás realitása.

A tanulmányok közel fele a felsőoktatással foglalkozik – a finanszírozásával, oktatóival, vezetésével, minőségügyével és képzési szerkezetével –, oktatáspolitikai és oktatásgazdasági mélyelemzését adva e területeknek.

A kötet két legkritikusabb írása a hazai tudománypolitika elemzése („Felsőoktatás és tudománypolitika”, és „Az Akadémia diszkrét bája”). Az egyik szerint a belterjes akadémiai szférát a hierarchiák, öntörvényű értékrendek, elefántesonttoronyok, mítoszok és múltbeli legendák uralják a tényleges teljesítmények, és a gazdaságban hasznosuló kutatások helyett. A másik azzal a gondolattal zárul, hogy a 21. a tudás évszázada, ahol nem lehet – a hazaihoz hasonló – 19. századi tudományos szerveződésekkel érvényesülni.

Ára 2890 Ft

ISBN 978 963 287 039 7

9789632870397